

Landet af 5te Juli 1803 § 47 Lit. a Amtsfattigkasserne tilfaldende Indtægter bortfalde.

Endvidere skal den Kjøbstædernes Fattigkasser ifølge Reglement af 5te Juli 1803 § 42 Nr. 3 tillagte Fjerdedeel pCt. af Varer og Løssøre, som bortfælges ved offentlig Auction, tilfalde Amtets Kasse. I de Kjøbstæder, hvor ifølge speciel Bestemmelse en anden eller høiere Afgift maatte være paabuden, skal der af Kjøbstaden til Amtskassen tilsvares et Beløb, der svarer til det, hiin Fjerdedeel pCt. vilde udgjøre.

Foruden de Amtsfattigkasserne hidtil udtryffeligt tillagte Bøder og de Bøder, hvorom det ikke er bestemt, hvilken Kasse de skulle tilfalde, skal derhos Amtskassen oppebære alle Tvangsmulfter, som paalægges af Domstolene eller overordnede administrative eller kommunale Autoriteter.

Samtlige disse Indtægter for Amtskassen skulle anvendes til forlods Dækning af de i § 7 nævnte fælles Udgifter.

De i Amtsfattigkasserne deponerede, Communer, Legater o. desl. tilhørende Obligationer blive at afgive til Amtskasserne til Opbevaring, hvorimod de i Amtsfattigkasserne til Forrentning indsatte Beløb skulle udbetales til Bedkommende for at anbringes paa anden anordningsmæssig Maade, og bortfalder herefter den Communernes Fattigvæsen tillagte Ret til at frugtbargjøre deres Midler ved at indbetale dem i Amtsfattigkassen.

§ 10.

Særlige for Landdistricterne ere de Udgifter, som efter de hidtil gjældende Regler have paahvilet Amtsrepartitionsfondene, men som ikke findes opførte i §§ 6 og 7 som fælles for Land og By (saasom Bidragene til Anlægscapitalen og til den aarlige Drift af Daareanstalter, Udgifter til Vaccinationen, til Forbodemøderløn, til Sognefogedløn og andre Foranstaltninger til Landpolitiet).

Den Amtsrepartitionsfonden og Amtsfattigkassen tilhørende Formue — derunder indbefattet deres Kassebeholdninger — skal overgaae til Amtskassen som et for Landdistriktet særligt Anliggende, og skulle de deraf flydende Indtægter saaledes forlods komme til Afgang i

Landdistriktets Bidrag til samme. Paa samme Maade skal Forrentningen og Afbetalingen af den disse Kasser paahvilende Gjæld ene bæres af Landdistriktet — dog med den i § 6 nævnte Undtagelse.

§ 11.

Den særlige Eigning paa Dele af et Amts Landdistrikt, som hidtil har fundet Sted af Udgifter til Retsvibner, til Thing- og Arresthuse, til Tvangsarbejdsanstalter, til Sygehuse o. desl., skal for Fremtiden bortfalde, og disse Udgifter overgaae til Amtskassen, som en for Amtets Landdistrikt særlig Udgift (§ 10), enten fuldstændigen, eller hvor een eller flere Kjøbstæder deri ere lodtagne, for den Andeel i samme, som efter de nu derom gjældende Overenskomster og Bestemmelser falder Landdistriktet tillast.

Paahviler der en enkelt Deel af Amtets Landdistrikt en Gjæld, hidrørende fra nogen saadan Indretning, kan den kun med Amtsraadets Samtykke overgaae paa Amtskassen. For Fremtiden kunne nye Foretagender af lignende Bestaaffenhed kun gjøres til Gjenstand for Eigning paa en Deel af et Amts Landdistrikt, naar paa Amtsraadets Andragende Kongen dertil giver Tilladelse.

Da som Følge deraf de i Frederiksborg Amt bestaaende saakaldte Districtsfonds skulle ophæves, vil Overgangen efter foregaaende Forhandling med Amtsraadet være at ordne af Kongen.

§ 12.

Amtsraadet er bemyndiget til overensstemmende med § 8 at udskrive de til Fyldestgjærelse af de i §§ 6, 7, 10 og 11 betegnede Formaal efter Marsoverslaget nødvendige Bidrag af Amtets Beboere, og er som Følge heraf den i Frdn. 29de September 1841 § 25 for Udgifter til de mindre Landeveie fastsatte Begrænsning herved ophævet. Til andre Udgifter, o: til saadanne Foranstaltninger, som ligge udenfor de i denne Lov betegnede Formaal, kan ikke udskrives noget større Bidrag end 16 R. aarligt pr. Tønde Harkorn, hvad enten Udgiften bliver fælles for Kjøbstad og Land eller kun angaaer Landet alene. Spørgsmaal om,